

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 358. De traditione Rothgeri bonorum in villa Coxtidi in pago Svevon, de villis ad hung pagum olim relatis, nec non de origine comitum de Conradesburch, Hakelingen et Plocike.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 357.

Tradidit sigibertus pro filio suo sigiberto I famil. in *nighunburni* (W)

et gubernante Corbeiam Godescalgo.

§. 358.

Tradidit rothgerus pro patre suo luithario et fratre suo oddone unam familiam in *coxtidi* (X).

§. 359.

existisse in Hildesheimensi episcopatu in regione oppidorum Gronau et Eltze, vidimus iam supra. *Lide* procul dubio est vicus *Lede*, iam desolatus, olim reperiendus non procul ab oppido Gronau. Templum huius vici adhuc ibidem conspicitur. Iplis nostris oculis illud sæpe et adhuc anno 1739 vidimus. *Alhardum*, cuius nomen contractum est ex *Adelbarde*, qui hos duos mansos, ad villam *Lide* sitos, donavit, supra retulimus ad nobiles dominos de Hoinboken. Quamvis enim *Lede* ad dominium Homburgense spectarit, vti patet e diplomate supra allato, negari tamen non poterit, nobiles dominos de Hoinboken ab Homburgensibus defluxisse.

(W) *Sigibertum* referendum esse ad progenitores nobilium dominorum de Homborg, De villa et nomen et dona eius probant. *Nighunburni* enim villa, in quo ille vnam familiam tradidit, erat in pago Wikanauele, Sarachone teste. Designari intelligitur vicus *Negenborn* situs inter monasterium Amelungesborn et oppidum Bevern in Brunsvicensi ducatu, olim spectans ad iura nobilium dominorum de Homborg, vti patet e litteris *Henrici dei gratia domini de Homborg*, in quibus ex consensu *Bodonis filii et Bodonis cognati Amelungesbornensibus* confert dimidium decima in *Negenborne* pro remedio anime uxoris sue domine *Mechtildis*, testantibus adhibitis *Bernardo C. de Brakel, Ludolfo comite de Dasle, Hartungo de Aulica, Conrado de Bernerode* aliisque, quam donationem patris sui *Henrici Bodo de Homburg* anno 1271 confirmavit, sigillumque addidit *comes Lodewicus de Euersteine*. Hisce litteris subscripserunt *Heinemannus et Conradus fratres, dicti dapiferi*, et *Henricus de Luthardessen, miles*, nec non *Henricus Rebock et Florentius frater eius, famuli*. Extinctis nobilibus Dominis de Homborg, et translato dominio Homburgico ad serenissimos Brunsvicenses ac Luneburgenses duces, *Henricus senior consensu fratris Erici* declarat, *Wilhelmum patrem oppignorasse Amelungesbornensi abbati Wernero pagum deuastatum Niegenborne iuxta castrum Euerstein situm 700 florenis renanis et XII Gotingensibus marcis*, prouti anno 1490 actum fuit *Hardegse in vigilia natiuitatis Marie*. Cum igitur nomen *Sigiberti* idem sit, quod *Siberti, Siwerti*, seu *Sigefridi*, quod inter Northheimenses atque Homburgenses crebro repetitum deprehendimus, stupidus sit, qui reddi probabile non intelligat, *Sigibertum* cum filio suo cognomine ad progenitores comitum de *Northheim* spectasse, quippe inter quos *Sigefridus comes* fundator monasterii *Amelungesbornensis*, cuius ecclesie filia est ecclesie in *Negenborn*, existit. Quæ iam supra §. 104 not. (1) demonstrauius, consuli hic fortassis haud sunt indigna.

(X) *Coxtidi* villam fuisse in pago *Sueuon*, docet nos abbas noster Saracho in R. B. et P. A. C. Huius pagi in his traditionibus nondum meminimus. Data ergo hac occasione querimus, quam in regione ille pagus existit. Norunt plurimi, dum ad diocesin Halberstadensem olim spectasse. Id patet ex imperatoris Ludouici diplomate, quod exhibet I. G. Leuckfeld in *Antiq. Græningens.* p. 10. seqq. Quamvis enim illud diploma non sit omni exceptione maius, quia in eo annus incarnationis Christi 814 apparet, qui aliis genuinis diplomatibus ante annum 877 addi non solet, procul dubio tamen satis vetustum id diplomatis est. Nam in eo diploma antiquitatem redolet, quod pagum *Sueuon* ad diocesin Halberstadensem refert. Hoc ipsum apparet e *Chronico Halberstaden.* edito Tom. II. S. R. B. Leibnitii p. 121. In aliqua igitur episcopatus Halberstadenensis parte pagum *Sueuicum* existisse oportet. Inter pagos *Hardego* atque *Hafugo* eundem pagum *Sueuon* olim fuisse repertum, patet ex *Annalibus Franc. Fulden.* T. I. S. R. G. Freheri p. 29. vbi ad a. 852. ita loquitur auctor: *Hludouicus - Colonia*

Aaa a

pro-

Ab anno
890 vsque
900 re-
gnante
Arnolfo

profectus est in Saxoniam, ubi in loco, qui appellatur Nimia super amnem, quem Cornelius Tacitus scriptor rerum a Romanis in ea gente gestarum, Visurgim, moderni vero Wisuracha vocant, habito generali conuentu, iam causas populi ad se perlatar iusto absoluit examine, quam ad se pertinentes possessiones iudiciorum gentis decreto recepit. Inde transiens per Angros, Harudos, Suabos, et Holsingos, et per mansiones singulas, prout se praeiuit opportunitas, causas populi iudicans, Thuringiam ingreditur, ubi apud Erpsesfurti habito conuentu decreuit etc. Quibus e verbis concludimus primo, regem Hludouicum conuentum generalem populi habuisse in loco dicto Nimia, per quem designari non intelligimus Mindam urbem in principatu Mindensi. Alii sic opinantur. Designatum existimamus locum Nime, in Mündensi praefectura principatus Göttingensis situm, vel locum Nimende, uti in Chronico nostro MScto appellatur, ad Wiseram, postea dictum Bursfelde, ubi olim Benedictinum monasterium fuit, ob reformationem Bursfeldensem ordinis D. Benedicti clarissimum. Hoc generali conuentu dimisso et absoluto, Hludouicum deinde iter suum direxit per principatum Gotingensem seu pagum Logne. Hunc Angaria fuisse partem, iam demonstraui supra, commentati ad pagum Hardego. Huius pagi incolae sine dubio designat auctor Annalium per Harudos. His contermina gens fuisse Suabi, iuxta hos egerunt Holsingi, id est, incolae pagi Hasugo. Quodsi igitur pagus Hardego fuit in montibus Harzicis atque in principatu Halberstadensi circa urbem Halberstadtium ac oppidum Gröningam, atque Hasugo pagus existit in aliqua comitatus Mansfeldensis parte ac Merseburgensi Principatu, uti iam supra demonstraui, tunc porro exinde sequitur, pagum Sueuon in aliqua principatum, Halberstadensis atque Anhaltini, parte praesto fuisse, quippe quae inter Groningam et Merseburgum iacet. Incolae pagi illius Sueuon a Widekindo nostro Annal. Lib. I. p. 634. appellantur Sueti transbadani, uti in nostro MScto legitur, non vero transalbini, uti Meibomiana editio habet. Indicat Widekindus Sueuos trans Badam seu Bodam suuonum, qui in montibus Harzicis ortus, et porro Quedlinburgum, Groningam, Egelen et Stasfordiam alluens, tandem ad Nienburgum in Salam mergitur. Trans Bodam ergo fluuium pagus Sueuon olim fuit repertus. Id ipsum demonstrant villae, in diplomatis eidem pago tributae, quae erant anno 941 Osterregilum et Westeregilum, id est, Osterregelen et Westeregelen ad fluuium Bodam in Magdeburgico ducatu, a. 944. Rodigaresrode, 959. Bebanthorp seu Bebonthorp, 978. Haldisleuua (an Hildesleue?) Rodisborp (an Roderstorf haud procul a vico Wegeleben in principatu Halberstadensi?) et Widerisleda, Widersteedt in principatu Anhaltino; anno 1049 Ibersleb, Harsleben; 1050 Hoderleue et Otcherleue; 1053 Regenstede, Reinstedt non procul ab oppido Ermsleben; 1064 Ratere, Reder haud procul a monasterio Ballenstedt, et Pichulingen; 1073 Asmersleuo, Wepesleuo (Welphsleben in principatu Anhaltino) Padabrunno (Badeborn ad flumen dictum die Selcke) Wejbolte, Rotbaltasburg (an Roderburg non procul a vico Egelen?) et Emmalestorp; 1083 Bathesleuo (Badersleben), Adenstedt (Aderstedt inter oppida Bernborg et Plortkau in principatu Anhaltino) et Turbinge. His villis traditiones nostrae addunt villas omnium antiquissimas, scilicet Coxstidi, et §. 406. Stesforde, Stesforde est procul dubio Stasfurt. Coxstidi est Cochstedt oppidum, in principatu Halberstadensi orientem versus situm, duo milliaria distans a monasterio nostro Groninga, positum iuxta siluam Hakel dictam. Hanc villam Cochstedt municipium fuisse Asceniorum comitum, quorum posterius iam sunt serenissimi principes Anhaltini, refert auctor Vindiciarum Anhaltinarum p. 5. quem Martinum Mislagium quondam Dessauensem Cancellarium fuisse, vulgo plerique praedicant. Quemadmodum autem haec optimo niti talo confidimus: ita non prorsus dubitamus, Ottonem ac Rotgerum, qui in villa Coxstidi bona quaedam tradiderunt, inter progenitores Anhaltinorum principum esse referendos. Cum igitur Volcmarus filius fuerit Luitbarii I, qui Endam Luidolfi ducis Saxoniae filiam habuit in matrimonio, Otto noster et Rotgerus fratres Volcmari, et filii eiusdem Luitbarii fuerunt. Probabile enim est, Ottonem nostrum ab auo suo Oddone comite nomen traxisse, de quo confer §. 188. Cum porro comes Bernhardus de Plozzike, teste diplomate Rudolphi Halberstadensis episcopi in Historia Anhaltina Becmanni Tom. I. p. 143. reperiundo, anno 1145 Abbatissa Irmengarda in Chakelingen (Hecklingen in principatu Anhaltino) in proprietatem tradiderit quatuor ecclesias in Stasforde, in Alendorp, in Cboctede, et in Wimmingen fitas cum omnibus eorum

per-

pertinentiis, quantum ex paterna sorte hereditatis sibi obtigerat, consentiente, et gubernaante *Adelberto*; discimus ex eo, ad *Bernbardum de Plozzike* iure hereditario bona in villis *Stesforde* et *Cboctede* pertinuisse. Quod si itaque *Bernhardus de Plozzike* originem ducit ab *Egenone I. de Conradesburg*, cuius castrum situm erat medio in principatu Anhaltino, probabilissime iste *Egenone de Conradesburg*, quem seculo X vixisse oportet, nepos illius *Otonis* fuit, qui in villa *Cochsted* quaedam largitus est ecclesiae Corbeiensis. Cum ergo vna tantum persona desit, illa verisimillime fuit *Alfricus*, qui, testante §. 406, in villa *Stesforde* in pago Sueuon partem quandam salinarum abbatiae tradidit Corbeiensis. Probat id villa *Stesforde*, probat id etiam nomen eius. Quemadmodum enim e diplomate Rudolphi episcopi patet, locum *Staruorde* ad iura spectasse comitum de Plozzike, sic probabilissimum erit, *Alueric*o, nepoti *Eginonis de Conradesburg*, nomen esse inditum ab *Alfrico* nostro, qui in eadem villa *Staruorde* bona quaedam largitus est. Stemma genealogicum comitum de Conradesburg egregie post *Eccardum* in *Historia Geneal.* p. 514 seqq. expeditiuit vir illustris *Io. Ludov. Lev. Gebhardi* in *Aquilon, Marchion.* p. 76. seqq. Quod adiungere volupe erit, additis tamen quibusdam, quae ille non habet. Eos, qui probationes quaerunt, ad librum *Gebhardi Cel.* praedictum ablegamus.

